

Nr 228.

Av herr Jansson i Aspeboda, om *effektivare skydd mot offentliggörande av storleken av skattskyldigas skattepliktiga förmögenheter.*

Enligt § 17 i lagen av den 28 maj 1937 om inskränkning i rätten att utbekomma allmänna handlingar, sådan denna paragraf lyder enligt lagen av den 26 juli 1947, har den skattskyldige sig garanterat ett skydd för offentliggörande av storleken av hans skattskyldiga förmögenhet. Förmögenhetsskatten införes emellertid i en s. k. debiteringslängd, som icke är på samma sätt skyddad för insyn. De flesta av dem, som taxeras till statlig förmögenhetsskatt, hava sålunda icke någon möjlighet att hindra offentliggörande av deras enligt taxeringsnämndens beslut uppskattade förmögenheter, ty genom en enkel baklängesslagning i skattetabellen utläses förmögenheten. De fall där reducering skett på grund av låg inkomst äro mycket fåtaliga.

Här föreligger således en uppenbar lucka i lagen om inskränkning i rätten att utbekomma offentliga handlingar, en lucka som är till förfång för de skattskyldiga. Åtgärder böra således vidtagas, så att möjligheterna att kringgå skyddet för de skattskyldiga mot offentliggörandet av storleken av deras skattepliktiga förmögenhet elimineras.

Med anledning av vad som sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om åtgärder i syfte att göra det åt de skattskyldiga genom lagen om inskränkning i rätten att utbekomma offentliga handlingar garanterade skyddet mot offentliggörande av storleken av deras skattepliktiga förmögenhet effektivt.

Stockholm i januari 1951.

Rob. L. Jansson
i Aspeboda.